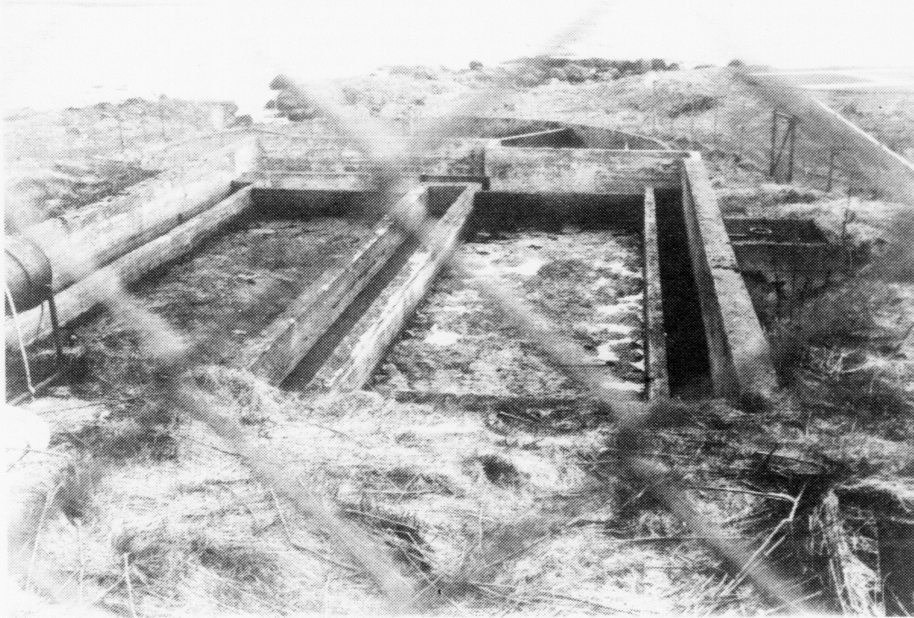

Tons av stinkandi lorti við sjúkrahús og hvalvág

Fráfellingsbrunnarnir í reinsiverkinum hjá Landssjúkrahúsinum. Fullir av lorti, og mosagrógvnar kanalar. Niðanfyrri hómast »rislings«-skipanin, sum er fallin á liðina — hon orkar ikki meira — og vætan streymar bert gjøgnum tveir av ørmunum, og tí stendur hon still!

Hundrað metrar haðani grind verður dripin í Havnini, á Sandagerðisvík, liggur eitt reinsiverk við tonsum av lorti og aðrari óhumsku.

Kemur tú út í Sandagerð, gongur tær út á Sandagerðisnes, stendur lortalukturin í nasarnar. Beint omanfyri liggur »reinsiverkið« hjá Landssjúkrahúsinum.

Reinsiverkið liggur opið, so tað ber lættliga til at kann tað nærri frá tí fjarstøðu, sum tað manshøga pikatráshegnið

setir, og gera sær sínar metingar.

Fyrsta stigið í »reinsiverkinum« er ein forbrunnur. Í hann er beinleiðis kloakkleiðing av landssjúkrahúsinum. Hyggur tú eina løtu siggjast menniskja lortar og hvør veit, kanska onkur svullur?

Forbrunnurin er býttur upp í tvey. Okkum er upplýst, at annað kamarið er at taka til, tá hitt skal reinsast. Men kamarið er mosagrógvíð. Og er helst ongantíð brúkt.

Omanfyri brunnin

stendur ein tunna. Helst til tileinkisgerandi kemikalíur. Men líkt er ikki til, at hon er skift út í áravís, meta fólk har um vegir.

Úr forbrunninum fer kloakkvatnið víðari oman í útfellingsbrunnarnar, har ferðin av kloakkvatninum skal steðga, og tað kann syvja frá, fyrri at fara víðari til »rislings«-skipanina og síðan í kloakkina og á sjógv.

Hesin fráfellingsbrunnurin er eisini býttur upp í tvey kømur, og hevur kanalar, sum eru mosagrógvnar og fylltar av

mold. Men brunnurin er fullur av stinkandi rúgvu — lorti?

»Rislings«-skipanin — hin rundi brunnurin, har ein rør-propell er — tykist heldur ikki at virka. Út gjøgnum hol í rørunum skal vætan, kanska blandað við vatni, spræna frá og fáa propellina at mala.

Men handan manshøga hegnið sær út til, at skipanin virkar ikki. Propellin er farin á liðina. Og orkar ikki at mala runt. Og væta streymar út úr ásanum. Bert gjøgnum tveir armar sprænir væta.

Men onkur ger sær dælt av hesi »herligheitini«. Hópin av smáfugli sat her. Men tá vit nærkaðust, fór hann á flog. Hann var óivað ikki vanur við at vera órógvður. Men hvagar fleyg fuglurin.

Jú, hann helt beina leið niðan móti Landssjúkrahúsinum.

Ein nærri kanning visir, at hann heldur til undir útbýgninginum á Landssjúkrahúsinum. Nakrar plátur eru niðurdotnar og uppi á kanalum ella rørum situr fuglurin.

Soleiðis verður »tað«, sum verður skolað burtur av Landssjúkrahúsinum og skal til einkisgerast, borið niðan aftur og liggur í øðrum líki millum skins og hold á Landssjúkrahúsinum.

Oyðandi dálkingin í Hoyvík:

Áarlekurin, dálkaður av mjólk og olju. Soleiðis rennur hann oman í Hoyvík. Sjálvt tá nógv vatn er í honum, er stankurin nógvur. Tá tað er turt kann ikki eitt vindeygjað latast upp, siga íbúgar

Tekniska deildin hjá Tórshavnar kommunu hevur nú tikið stig til at broyta ta oyðandi dálkingina, sum kemur frá eini kloakk frá handils- og idnaðarekinum uppi í Hoyvík.

Mikudagin visti Sosialurin á, at leki frá eini kloakk, sum m. a. kemur frá virkjum og verkstøðum, rennur oman í ein áarlek. Hesin áarlekurin rennur framvið sethúsum og spæliplássi oman til Hoyvíkar, har tarin er minkaður í stóran mun seinastu árin, sambært einum av íbúgvunum.

Á myndunum í Sosialinum sást, at áarlekurin var hvitur av mjólk, sum kemur frá Mjólkarvirkinum. Men ein av teimum, vit tosaðu við, segði, at eftir einum degi hevði hann funnið 35 deyð smásil, so nógv olja kom í áarlekin.

Einki skjal um ognarviðurskipti

Simun Hansen, settur býarverkføðingur upplýsir, at grundin til, at Tórshavnar kommuna ikki hevur gjørt nakað stórvægis burtur úr kloakklekanum, er hon, at eigarviðurskiptini eru ikki í lagi.

Upprunaliga er kloakkinn gjørd av eigarafelagnum har uppi. Síðan skal hon verða yvirtikin av táverandi Tórshavnar Uttan-

býggja kommunu, sum síðan partvís er lögð saman við Tórshavnar kommunu, men Simun Hansen sigur, at tað finst ikki eitt tað eista skjal um, hvør eigur kloakkina.

Ábót hjálpti ikki

Men tekniska deildin hevur tó ikki latið staðið til. Hon hevur bóttað kloakkina á einum staði, har stórir leki var. Tó visti tað seg aftan, at aðrir lekar munnu vera, tí kloakkvatn kom framvegis út undan vøllum. Tí er óivað hol aðrastaðir og vatnið rennur í skervinum til stað, har tað er møgult at sleppa út.

Simun Hansen visir á tann møguleika, at kloakkinn er brotin í samband við bygging har uppi. Tí hevur kommunan heitt á ein av eigarunum um at grava kloakkina fría, soleiðis at hon kann kannast.

Kloakkinn liggur í dag nógv djúpari, enn hon lá upprunaliga, við tað at bæði mold og grót frá byggingini er lögð út yvir. Tí metir Simun Hansen, at tað verður rættuliga kostnaðarmikið at fáa kloakkina afturgjörda.

— Vit halda, at hetta er ógvuliga keðiligt, men eg vóni sjálvur, at nakað hendur heilt skjótt, tí viðurskiptini kunnu ikki góðkast, sigur Simun Hansen.

Millurn skins og hold á Landssjúkrahúsinum heldur smáfuglur til. Hagar flýgur hann, eftir at hava vitjað lortabrunnarnar, og ber sjálvandi okkurt við sær aftur, sum helst var ætlað at fara aðrastaðir.